COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 5 juni 1996

betreffende steunvoornemens van de Bondsrepubliek Duitsland aangaande een garantieprogramma van de deelstaat Brandenburg voor investeringsprojecten in Polen

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/257/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden, overeenkomstig bovengenoemde artikelen, in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen kenbaar te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

(1) Bij een mededeling van 25 januari 1995 meldden de Duitse autoriteiten bij de Commissie een garantieregeling aan van de deelstaat Brandenburg voor investeringsprojecten in Polen („Richtlinien für die Übernahme von Bürgschaften zur Teilfinanzierung von Vorhaben in der Republik Polen durch die Bürgschaftsbank Brandenburg"). Op 28 maart, 16 juni en 10 augustus 1995 en naar aanleiding van een bijeenkomst in Bonn op 23 mei 1995 verstrekken zij aanvullende informatie.

(2) De Commissie besloot op 31 oktober 1995 de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden. Zij deelde dit bij brief van 27 december 1995 aan de Duitse regering mee en verzocht haar binnen een maand haar opmerkingen over te maken. Deze brief werd in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 71 van 9 maart 1996, blz. 4, als mededeling aan de overige lidstaten en andere belanghebbenden bekendgemaakt, opdat zij binnen een maand hun standpunt over de betrokken maatregel kenbaar zouden maken.

(3) Bij schrijven van 29 januari 1996 deelde de Duitse regering uitvoerige opmerkingen mee. Op 9 april 1996 werden tevens opmerkingen ontvangen van de onderneming Du Pont de Nemours International SA. Deze werden de Duitse regering op 22 april 1996 per fax voor opmerkingen toegezonden. Van de overige lidstaten werd geen antwoord ontvangen;

II

(4) Het garantieprogramma heeft een looptijd van 1995 tot 1998 en omvat garanties met een totale waarde van 20 miljoen DM (10,5 miljoen ecu) per jaar. De Duitse autoriteiten verwachten dat jaarlijks ongeveer 20 garanties worden verstrekt.

(5) De regeling is bestemd voor:

— ondernemingen die in Brandenburg hun zetel of een vestiging hebben, en

— personen die in Brandenburg woonachtig zijn,

en die investeringsprojecten in Polen willen uitvoeren (gemeenschappelijke ondernemingen, oprichting van nieuwe ondernemingen),

en voor projecten waarbij:

— Brandenburgse bedrijven een gemeenschappelijke onderneming met Poolse bedrijven oprichten, of

— ondernemingen met een vestiging in Brandenburg, in Polen bedrijven oprichten om aan een gemeenschappelijke onderneming deel te nemen.

(6) De garanties worden uitsluitend verstrekt voor de sectoren handel en industrie, tuinbouw en vrije beroepen.

(7) De garanties kunnen worden verstrekt voor leningen ter financiering van investeringen, bedrijfskapitaal en de oprichting of overname van ondernemingen evenals voor bepaalde borgstellingen en garanties.

(8) De looptijd van de garanties bedraagt ten hoogste 15 jaar (bij bedrijfsbouwprojecten tot 23 jaar). De begunstigde betaalt een eenmalige bijdrage voor behandelingskosten van 0,75 % en een jaarlijkse garantieprovisie van 0,8 % van het opgenomen bedrag. De kans dat een beroep op de garantie wordt gedaan, wordt door de Duitse autoriteiten op 10 % geraamd.

(9) De garanties blijven in ieder geval beperkt tot 90 % van de voor steun in aanmerking komende lening, met een maximum van 0,52 miljoen ecu. De voor steun in aanmerking komende lening bedraagt hoogstens 75 % van de projectkosten.

(10) De steunintensiteit van de garanties (als percentage van de gegarandeerde lening) werd voorlopig op 10 % geraamd. Bovendien kunnen de garanties met andere vormen van steun worden gecumuleerd.

(11) Bij de inleiding van de procedure was de Commissie van oordeel dat de garanties mogelijk staatssteun vormen in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag, respectievelijk artikel 61, lid 1 van de EER-overeenkomst, omdat zij de steunontvangende ondernemingen in economisch opzicht begunstigen en de handel tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden. De Commissie vroeg zich af of, en onder welke voorwaarden, investeringssteun aan in de Europese Unie gevestige ondernemingen ter bevordering van hun activiteiten buiten de EER met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is. De steunregeling beperkte zich niet tot kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's). Bovendien bestond de mogelijkheid dat het in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) neergelegde maximumniveau door de cumulering van verschillende vormen van steun zou worden overschreden. Wegens deze onzekerheden nam de Commissie geen van de in artikel 92, leden 2 en 3, vervatte uitzonderingen in overweging en leidde zij de procedure van artikel 93, lid 2, met betrekking tot de betrokken regeling in;

III

(12) De Duitse autoriteiten zonden bij schrijven van 29 januari 1996 hun opmerkingen toe. Zij beschouwen de verstrekking van garanties aan ondernemingen in Brandenburg als een geschikt middel om de vestigingsplaatsnadelen van Brandenburg als gevolg van zijn perifere ligging in de Europese Unie, te compenseren. Deze faciliteit is in het bijzonder bedoeld voor KMO's die in de regel niet over een toereikend eigen vermogen beschikken om een lening aan te gaan voor investeringsprojecten in Polen. In tegenstelling tot West-Europese ondernemingen kunnen kleine en middelgrote ondernemingen in Brandenburg niet voldoende eigen zekerheden bieden om geld op de kapitaalmarkt op te nemen.

(13) Voorts zou de faciliteit een bijdrage leveren tot de grensoverschrijdende samenwerking tussen ondernemingen in de Europese Unie en in Polen. Buitenlandse investeringen in Polen bevorderen bovendien de economische ontwikkeling van het land, versterken de vermogenspositie van de ondernemingen aldaar en verhogen de technische en commerciële knowhow. Deze vormen van grensoverschrijdende samenwerking worden niet alleen in de Europa-overeenkomst van de Europese Gemeenschap met Polen, maar ook in het raam van het communautaire Phare-programma en door de Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling nagestreefd.

(14) De Duitse autoriteiten verklaarden dat de steun geen discriminerend element inhoudt, omdat alle ondernemingen met een vestiging in Brandenburg, ongeacht waar zij hun hoofdkantoor hebben, voor steun in aanmerking komen.

(15) Verder deelden de Duitse autoriteiten de Commissie mee dat zij de oorspronkelijke kennisgeving zo zouden veranderen, dat de regeling wordt beperkt tot kleine en middelgrote ondernemingen overeenkomstig de definitie van de desbetreffende communautaire kaderregeling voor het MKB [1]. Steunverzoeken van grote ondernemingen zouden afzonderlijk worden aangemeld. De Duitse autoriteiten gaan er daarom vanuit dat de regeling kan worden goedgekeurd, omdat zij in haar gewijzigde vorm in overeenstemming is met de richtlijnen voor garanties van de deelstaat Nedersaksen voor deelnemingen in staten die een democratisch en markteconomisch hervormingsproces doormaken (N 362/95), die de Commissie op 20 december 1995 heeft goedgekeurd.

(16) De Duitse autoriteiten twijfelen aan de juistheid van de voorlopige schatting van de Commissie, volgens welke de steunintensiteit van de garanties een niveau van 10 % kan bereiken. Zij beschouwen een steunintensiteit van 1 tot 2 % van het gegarandeerde bedrag als een realistischere raming. Voorts zouden de meeste toepassingsgevallen het de-minimisplafond van 50 000 ecu per onderneming binnen een periode van drie jaar, niet overschrijden. De regeling is desondanks aangemeld, daar de Brandenburgse autoriteiten ondernemingen die de de-minimisfaciliteit reeds voor ander doeleinden hebben gebruikt, niet willen uitsluiten.

[1] Communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) (PB nr. C 213 van 19. 8. 1992, blz. 2).

(17) Om deze redenen zijn de Duitse autoriteiten van mening dat de steunregeling verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, omdat zij de economische nadelen als gevolg van de deling van Duitsland compenseert (artikel 92, lid 2, onder c), van het EG-Verdrag).

Voorts dragen de steunmaatregelen bij tot de bevordering van de economische ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst. Dit geldt zowel voor de in Brandenburg gevestigde ondernemingen (voor steun in aanmerking komend gebied uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder a) van het EG-Verdrag) als voor de in Polen gevestigde ondernemingen (welk land overeenkomstig artikel 63, lid 4, onder a) van de Europa-overeenkomst gelijk wordt gesteld met een streek in de Gemeenschap van artikel 92, lid 3, onder a)).

Afgezien daarvan zou de steunmaatregel bovendien als regeling ter vergemakkelijking van de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën, in casu van Brandenburg als grensgebied met Polen, kunnen worden beschouwd, daar de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd, dat het gemeenschappelijke belang wordt geschaad (artikel 92, lid 3, onder c) van het EG-Verdrag). Daar het tenslotte een steunregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen betreft, zou de regeling bovendien ingevolge artikel 92, lid 3, onder c) van het EG-Verdrag (ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid) verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt;

IV

(18) De Commissie heeft opmerkingen ontvangen van Du Pont de Nemours International SA. Volgens deze onderneming vormt de regeling een innovatief en pragmatisch initiatief om buitenlandse investeringen in Midden- en Oost-Europese landen aan te trekken. Economische herstructureringsmaatregelen zouden een fundamentele voorwaarde vormen voor de eventuele integratie van deze landen in de Europese Unie;

V

Steunkarakter en steunintensiteit van de regeling

(19) Doordat steun wordt verleend aan Brandenburgse partners in gemeenschappelijke ondernemingen met Poolse ondernemingen of aan ondernemingen die in Polen door bedrijven met een vestiging in Brandenburg zijn opgericht om deel te nemen aan een gemeenschappelijke onderneming, worden bepaalde ondernemingen of de productie van bepaalde goederen ten opzichte van andere ondernemingen, die hiervoor geen steun ontvangen, begunstigd. Deze maatregelen versterken de positie van de steunontvangende ondernemingen ten opzichte van bedrijven die geen steun ontvangen voor deze activiteiten en dreigen derhalve de mededinging te vervalsen. In de EER gevestigde ondernemingen kunnen ook bij investeringen in het buitenland met elkaar concurreren. In een dergelijke situatie vervalsen steunmaatregelen ongetwijfeld op zeer rechtstreekse wijze de mededinging tussen EER-ondernemingen.

(20) Al is de ongunstige invloed op het handelsverkeer tussen de lidstaten (artikel 92 van het EG-Verdrag) of tussen Overeenkomstsluitende partijen (artikel 61 van de EER-overeenkomst) waarschijnlijk minder groot in gevallen waarin de steun voor projecten in Polen, en dus buiten de EER, wordt verstrekt, een dergelijke invloed kan evenwel niet a priori worden uitgesloten. In vele gevallen kan de handel louter door indirecte gevolgen worden beïnvloed (b.v. wanneer in Polen vervaardigde producten opnieuw in de Europese Unie worden ingevoerd). Toch kan een dergelijke steun de positie van de in Brandenburg, en dus in de gemeenschappelijke markt gevestigde, begunstigden versterken. Steun voor projecten die op grond van de betrokken regeling wordt verleend, kan derhalve het handelsverkeer tussen de lidstaten rechtstreeks beïnvloeden.

(21) Om deze redenen valt de voorgenomen steunregeling binnen het toepassingsgebied van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst. Deze conclusie wordt door de Duitse autoriteiten gedeeld, die terecht wijzen op de tweeledige werking die een dergelijke steun aan de bron (Brandenburg) en in het doelgebied (Polen) kan hebben.

(22) Niettemin wordt aan de voorwaarden die de Commissie gewoonlijk aan garantieregelingen stelt, voldaan omdat de steunontvangende ondernemingen eenmalig behandelingskosten en een jaarlijkse garantieprovisie moeten betalen. Bovendien dragen de begunstigden een aanzienlijk deel vanhet risico, omdat het gegarandeerde bedrag beperkt is tot 90 % van de verstrekte leningen, en het bedrag aan leningen dat in aanmerking komt voor zekerstelling door middel van bankgaranties beperkt is tot 75 % van de projectkosten. Uit de aard van de regeling blijkt dat deze bedoeld is voor levensvatbare bedrijven. Reddingsoperaties kunnen niet worden gesteund.

(23) Wordt het subsidie-equivalent van de garanties op basis van de totale voor steun in aanmerking komende kosten berekend, en wordt in aanmerking genomen dat de garanties slechts tot 67,5 % (namelijk 0,9 × 0,75 × 100) van de projectkosten kunnen uitmaken, dan levert dit een steunintensiteit op van 3,35 % bruto (6,75 — 3,4, d.w.z. de risicofactor minus de jaarlijkse premie tegen de huidige waarde) (1). Bij deze globale berekening wordt ervan uitgegaan dat de eenmalige behandelingskosten van 0,75 % de administratiekosten van de regeling dekken.

(1) Zie voor de berekening van het subsidie-equivalent van kredietgaranties: het tweede gedachtestreepje van de mededeling van de Commissie inzake de-minimissteun (PB nr. C 68 van 6. 3. 1996, blz. 9).

(24) Aangezien het hoogste bedrag per onderneming waarvoor een garantie kan worden verstrekt 1 miljoen DM bedraagt (0,52 miljoen ecu), zal het gemiddelde steunelement per afzonderlijke garantie de 44 700 DM (23 400 ecu), d.w.z. 3,35 % van de totale projectkosten van maximaal 1,33 miljoen DM, niet overschrijden. Hoewel dit bedrag onmiskenbaar lager is dan de de-minimisdrempel van 100 000 ecu per onderneming gedurende een periode van drie jaar, valt de regeling toch binnen het toepassingsgebied van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag, omdat de Duitse autoriteiten de garantie althans in bepaalde gevallen aan ondernemingen willen verstrekken die reeds voor andere doeleinden gebruik hebben gemaakt van de de-minimisfaciliteit. Daarbij moet in aanmerking worden genomen dat de Duitse autoriteiten de regeling hebben aangemeld op een tijdstip dat de de-minimislimiet nog 50 000 ecu bedroeg. Van het geschatte totale aantal van ongeveer 20 steunontvangende ondernemingen per jaar zal derhalve het aantal begunstigden dat naast de de-minimissteun van de garantieregeling gebruikmaakt, aanzienlijk kleiner uitvallen dan de Duitse autoriteiten oorspronkelijk hadden aangenomen.

De verenigbaarheid van de regeling met de gemeenschappelijke markt

(25) Door de steun worden de aanzienlijke risico's die investeringen in Polen meebrengen, gecompenseerd. Door de stimulering van de oprichting van gemeenschappelijke ondernemingen tussen in Brandenburg en in Polen gevestigde ondernemingen evenals van deelnemingen van Brandenburgse ondernemingen in Poolse ondernemingen, bevordert de steunregeling de grensoverschrijdende samenwerking en de grensoverschrijdende activiteiten van voor steun in aanmerking komende ondernemingen. Op deze wijze draagt zij bovendien bij tot de ontwikkeling van het gebied Brandenburg en tot het aanknopen van economische betrekkingen met Polen en tot de integratie van dit land in de Europese economie.

(26) Wat de steun ontvangende bedrijven betreft, namelijk in Brandenburg gevestigde kleine en middelgrote ondernemingen, zou de steunregeling ongetwijfeld uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn, indien de gesteunde activiteiten in Brandenburg zelf zouden plaatsvinden. De in artikel 92, lid 3, onder a) en c) van het EG-Verdrag vervatte regionale uitzonderingsregeling kan echter uitsluitend worden toegepast op investeringen in het gesteunde gebied.

(27) Anderzijds versterkt een dergelijke steunregeling zeker de positie van de steunontvangende ondernemingen op de gemeenschappelijke markt, alsmede hun concurrentievermogen op de wereldmarkt, en kan als zodanig als regeling „om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid te vergemakkelijken" in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag worden beschouwd.

Een dergelijke steunmaatregel kan evenwel slechts worden goedgekeurd „mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad" (artikel 92, lid 3, onder c), tweede deel van de eerste volzin, van het EG-Verdrag). Bij de beoordeling van steun voor directe buitenlandse investeringen (DBI) moeten twee extra factoren in aanmerking worden genomen, die gewoonlijk bij de beoordeling van de verenigbaarheid van steun met de gemeenschappelijke markt geen wezenlijke rol spelen: de internationale concurrentiepositie van de Europese industrie en het belang dat Europa heeft bij een versterking van de economische samenwerking met bepaalde derde landen. Met betrekking tot deze beide aspecten moet een evenwicht worden gevonden ten opzichte van eventuele nadelige gevolgen in de Europese Unie, bijvoorbeeld het gevaar van bedrijfsverplaatsingen en een eventuele ongunstige uitwerking op de werkgelegenheid.

(28) Volgens de communautaire kaderregeling inzake het MKB in steun waarmee KMO's hun specifieke handicaps kunnen overwinnen, toelaatbaar. Erkend wordt dat KMO's in vergelijking met grote ondernemingen bijzondere moeilijkheden ondervinden bij de toegang tot de kapitaal- en kredietmarkt, waardoor zij in hun ontwikkeling kunnen worden geremd. Uit de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf blijkt het positieve streven van de Commissie om KMO's door middel van een aantal maatregelen te ondersteunen, teneinde deze specifieke handicaps te overwinnen; deze maatregelen hebben in het bijzonder betrekking op investeringssteun. De door de Commissie gemaakte analyse maakt geen onderscheid naar de plaats van de investering, namelijk in of buiten de Gemeenschap. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de regels, ongeacht de locatie, op alle investeringen van KMO's van toepassing zijn.

Bovendien zijn de moeilijkheden waarmee KMO's bij investeringen buiten de EER worden geconfronteerd even groot als of nog groter dan bij investeringen binnen de EER. In het geval van kleine en middelgrote bedrijven kunnen de eventuele ongunstige gevolgen van DBI op de Europese economie, bijvoorbeeld met het oog op de werkgelegenheidssituatie of delokalisatierisico's, als verwaarloosbaar worden beschouwd. Overigens wordt in de definitie van voor steun in aanmerking komende kosten („initiële investering") bepaald, dat de verplaatsing van een in de Gemeenschap gevestigd bedrijf naar een derde land niet mag worden gesteund.

(29) Ten aanzien van het begrip „voor steun in aanmerking komende investering" staat de Commissie van oudsher, om redenen van consistentie, op het standpunt dat op investeringen door KMO's de in de Beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking [1] vastgestelde defi-

[1] PB nr. C 31 van 3. 2. 1979, blz. 9.

nitie moet worden toegepast. Volgens punt 18, onder i), van deze beginselen (dat overeenkomt met hoofdstuk 25, punt 11, van de richtsnoeren van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA waarnaar de Oostenrijkse regering verwijst) zijn voor steun in aanmerking komende investeringen „initiële investeringen", dit wil zeggen investeringen in vaste activa:

— „bij vestiging van een nieuwe onderneming, de uitbreiding van een bestaande onderneming of bij inschakeling van de onderneming bij een activiteit die een fundamentele wijziging meebrengt in de productie of het productieproces van een bestaande onderneming (door middel van rationalisatie, herstructurering of modernisering)",
of

— „door overneming van een onderneming die gesloten is of die zou hebben moeten sluiten indien een dergelijke overneming achterwege was gebleven".

(30) Aangaande de onderzochte regeling stelt de Commissie vast dat de definitie van voor steun in aanmerking komende kosten ruimer is dan de door de Commissie gehanteerde definitie, omdat ook de verwerving van ondernemingen of de deelneming in ondernemingen tot de voor steun in aanmerking komende kosten worden gerekend. In de regel moeten de voor steun in aanmerking komende kosten bij investeringssteun aan KMO's in de zin van punt 4.1 van de mededeling inzake het MKB, in overeenstemming met punt 18, onder i), van de Beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking worden gedefinieerd. Een andere methode is om in de berekening van de steunintensiteit alleen die elementen van voor steun in aanmerking komende kosten op te nemen, die stroken met de definitie van „initiële investering". Hoewel de Commissie een eventuele goedkeuring van steun, waarin andere kosten zijn opgenomen dan deze die door de Commissie gewoonlijk worden erkend, niet principieel uitsluit, moet toch de verenigbaarheid daarvan met de gemeenschappelijke markt op grond van een diepgaander onderzoek worden gewaarborgd. De Bondsrepubliek Duitsland moet er daartoe voor zorgen dat het maximumniveau voor goedkeuring van 15 % voor kleine en 7,5 % voor middelgrote ondernemingen in acht wordt genomen. Iedere steunmaatregel die andere dan de gewoonlijk door de Commissie aanvaarde subsidiabele kosten in aanmerking neemt en waarvan de intensiteit het genoemde maximumniveau overschrijdt, moet derhalve als afzonderlijke steunmaatregel worden aangemeld en wordt door de Commissie naar gelang van de situatie beoordeeld.

(31) De Commissie is zich bewust van de betekenis van directe investeringen in derde landen, zowel met het oog op het aanknopen van betrekkingen met deze landen als in het licht van de diversifiëring en globalisering van de Europese economie.

De toepasselijkheid van de MKB-kaderregeling wordt ondersteund door het beleid inzake KMO's dat door de Gemeenschap op andere beleidsgebieden wordt gevoerd:

— De Commissie is van oordeel dat de huidige situatie met betrekking tot de regels voor DBI vooral voor KMO's onbevredigend is, omdat deze ondernemingen niet over de noodzakelijke middelen beschikken om zich aan te passen aan de voortdurend veranderende voorwaarden voor directe investeringen in de ontvangende landen [1].

— In de conclusies van de Europese Raad van Madrid van 15 en 16 december 1995 werd de noodzaak erkend om de internationalisering van KMO's te bevorderen [2].

— Ook de samenwerkingsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen bevatten clausules over het aanmoedigen van nauwe contacten tussen KMO's met het oog op bevordering van handelsmogelijkheden voor industriële samenwerking [3].

(32) Wat de opvatting van de Duitse autoriteiten over de toepasselijkheid van artikel 92, lid 2, onder c), van het EG-Verdrag betreft, is de Commissie van mening dat het in dit geval onnodig is haar standpunt hierover naar voren te brengen, omdat de desbetreffende uitzonderingsregeling slechts onder buitengewone omstandigheden van toepassing is en de voorgenomen steunmaatregel uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd;

VI

(33) Gelet op het voorgaande en gezien de geringe steunintensiteit, het betrekkelijk lage absolute steunbedrag per onderneming evenals de fundamentele doelstelling van de regeling, namelijk om de grensoverschrijdende samenwerking met Poolse ondernemingen te bevorderen en zowel tot de ontwikkeling van de deelstaat Brandenburg als tot de stabilisering van de overgang van de Poolse economie naar een marktéconomie bij te dragen, kan de steunregeling ingevolge artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, respectievelijk artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst, alsmede op grond van de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De door de Bondsrepubliek Duitsland voorgenomen steunmaatregelen in het kader van het garantieprogramma

[1] COM(95) 42 def., blz. 5.
[2] SI 95/1000, blz. 14.
[3] Zie bijvoorbeeld artikel 6 van het voorstel voor de sluiting van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Nepal (PB nr. C 338 van 16. 12. 1995, blz. 10) en artikel 12 van het voorstel voor de sluiting van de interregionale kaderovereenkomst voor samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de Mercado Común del Sur (Gemeenschappelijke Markt van het zuiden) (Argentinië, Brazilië, Paraguay, Uruguay) anderzijds (PB nr. C 14 van 19. 1. 1996, blz. 4).

van de deelstaat Brandenburg voor investeringsprojecten in Polen ten behoeve van kleine en middelgrote ondernemingen in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen (PB nr. L 107 van 30. 4. 1996, blz. 4) zijn overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, en artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

Eventuele steun die de Bondsrepubliek Duitsland in het kader van deze regeling aan kleine en middelgrote ondernemingen wil verstrekken, waarvan de voor steun in aanmerking komende kosten afwijken van deze die gewoonlijk door de Commissie worden aanvaard voor investeringssteun aan kleine en middelgrote ondernemingen overeenkomstig punt 4.1 van de mededeling inzake het MKB (PB nr. C 213 van 19. 8. 1992, blz. 2) en overeenkomstig de beginselen voor de coördinatie van de steunregelingen met regionale strekking (PB nr. C 31 van 3. 2. 1979, blz. 9) en die, berekend op grond van de door de Commissie aanvaarde voor steun in aanmerking komende kosten, een steunintensiteit oplevert die hoger is dan 15 % voor kleine en 7,5 % voor middelgrote ondernemingen, dient overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag afzonderlijk te worden aangemeld.

Artikel 3

De Bondsrepubliek Duitsland wordt verzocht de Commissie jaarlijks verslag uit te brengen over de toepassing van de regeling.

Artikel 4

De Duitse regering wordt erop gewezen dat de uitvoering van de regeling is onderworpen aan de regels inzake de cumulering van steun met uiteenlopende doelstelling (PB nr. C 3 van 5. 1. 1985, blz. 2) of van steun voor hetzelfde doel ingevolge regelingen die door dezelfde autoriteit of door verschillende (centrale, gewestelijke en/of plaatselijke) autoriteiten zijn vastgesteld. In het laatste geval mag de voor de in artikel 1 genoemde regeling goedgekeurde maximumgrens niet worden overschreden.

Voorts wordt de Duitse regering eraan herinnerd dat zij de regels van de Gemeenschap betreffende bepaalde sectoren, te weten de onder het EGKS-Verdrag vallende sectoren alsmede vervoer, visserij en landbouw, met inbegrip van de verwerking en de afzet van landbouwproducten (PB nr. C 29 van 2. 2. 1996, blz. 4), in acht moet nemen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 5 juni 1996.

Voor de Commissie
Hans VAN DEN BROEK
Lid van de Commissie